

Sagsøgeren anlagde sag ved Retten i Første Instans⁽³⁾ med påstand om annullation af forordning nr. 2380/98 for så vidt som Rådet ikke havde tillagt den ovenfor beskrevne ændring tilbagevirkende gyldighed. Ved dom af 29. juni 2000⁽⁴⁾ annullerede Retten i Første Instans den anfægtede bestemmelse. Rådet vedtog derefter forordning (EF) nr. 133/2001 af 22. januar 2001⁽⁵⁾ om ændring af forordning (EF) nr. 1567/97, hvorved den omhandlede bestemmelse blev tillagt tilbagevirkende gyldighed. Den antidumpingtold, sagsøgeren havde betalt i henhold til forordning nr. 1567/97, blev i det hele tilbagebetalt til selskabet.

Med nærværende søgsmål ønsker sagsøgeren at opnå forrentning af de beløb, selskabet oprindeligt betalte, og som senere blev tilbagebetalt til det, såvel som godtgørelse af dets omkostninger til juridisk bistand i forbindelse med den administrative procedure for Kommissionen og de tyske toldmyndigheder.

Til støtte for sine påstande har selskabet gjort gældende, at Rådet har handlet uretmæssigt ved at nægte at drage konsekvenserne af Rettens konklusioner vedrørende forordning nr. 2380/98, og at dets ulovlige adfærd var af en sådan grovhed, at Rådet ifalder ansvar i henhold til artikel 288 EF.

(1) EFT L 208 af 2.8.1998, s. 31.

(2) EFT L 296 af 5.11.1998, s. 1.

(3) Sag T-7/99, EFT C 86 af 27.3.1999, s. 23.

(4) EFT C 259 af 9.9.2000, s. 17.

(5) EFT L 23 af 25.1.2001, s. 9.

Sag anlagt den 5. november 2003 af Jacques Wunenburger mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-370/03)

(2004/C 21/78)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 5. november 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Jacques Wunenburger, Zagreb (Kroatien), ved avocat Eric Boigelot, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 11. marts 2003 om ikke at tage sagsøgerens ansøgning i betragtning ved besættelsen af stillingen som direktør i direktoratet »Afrika, Vestindien og Stillehavet« (AIDCO.C) og af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 8. januar 2003 om at udnævne en anden person i stillingen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i den foreliggende sag har anfægtet ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at tage hans ansøgning i betragtning ved besættelsen af stillingen som direktør i direktoratet »Afrika, Vestindien og Stillehavet« (AIDCO.C).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 7, artikel 25, stk. 2, artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 45, stk. 1, ligesom den forudgående administrative procedure har været behæftet med uregelmæssigheder, og endelig, at generelle retsprincipper, såsom princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, lighedsprincippet og princippet om ret til en karriere, ikke er blevet overholdt.

Sagsøgeren har i den forbindelse bl.a. anført, at hans ansøgning ikke er blevet undersøgt omhyggeligt, og at han i det mindste ikke er blevet opført på den »short list«, der blev udarbejdet, og dette uden nogen form for begrundelse, selv om ansættelsesmyndigheden ifølge sagsøgeren har anerkendt, at han har de fornødne kvalifikationer til en A2-stilling som direktør i AIDCO. I øvrigt har ansættelsesmyndigheden efterfølgende opstillet kriterier, der ikke var anført i meddelelsen om ledig stilling.

Endelig har ansættelsesmyndigheden anlagt et åbenbart fejlskøn i forbindelse med den sammenlignende vurdering af ansøgernes fortjenester.

Sag anlagt den 7. november 2003 af Vincenzo le Voci mod Rådet for Den Europæiske Union.

(Sag T-371/03)

(2004/C 21/79)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 7. november 2003 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Vincenzo le Voci, Bruxelles (Belgien), ved lawyers B. van de Wal og E. Oude Elferink.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den interne udvælgelsesprøve A/270 erklæres ugyldig og annulleres, eller i det mindste erklæres udvælgelseskomitéens afgørelse af 28. juli 2003 om ikke at give sagsøgeren adgang til den mundtlige prøve ugyldig.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den afgørelse, der anfægtes i den foreliggende sag, er afgørelsen om ikke at give sagsøgeren adgang til den mundtlige prøve i udvælgelsesprøve A/270, som gav tjenestemænd i kategori B mulighed for at blive tjenestemænd i kategori A.

Til støtte for påstandene har sagsøgeren anført følgende:

- Indholdet af en af de skriftlige prøver (A 1) lå ikke inden for, hvad der var anført i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Sagsøgeren har nærmere anført, at i stedet for at skulle foretage en analyse og et resumé af et dossier vedrørende et særligt EU-spørgsmål forventedes det også af ansøgerne, at de skulle fremkomme med deres egne strategiske synspunkter. I forbindelse med prøven krævedes der en tilgangsvinkel og en anvendelse af andre intellektuelle og skriftlige færdigheder end dem, som ansøgerne var forberedt på. Denne afvigelse udgør en tilsidesættelse af de krav vedrørende udvælgelsesprøver, der er fastsat i artikel 1 i bilag III til vedtægten.
- Et af de arbejdsdokumenter, der blev udleveret til den skriftlige prøve A 1, indeholdt modsigelser og fejl, hvilket udgør en tilsidesættelse både af princippet om forbud mod forskelsbehandling og af princippet om god forvaltningsskik.
- Den spanske version af et af arbejdsdokumenterne indeholdt yderligere og grundlæggende fejl, hvilket udgør en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling af ansøgere af forskellig nationalitet, der deltog i prøven.
- Der er grund til at antage, at beherskelsen af italiensk inden for udvælgelseskomitéen ikke var tilstrækkelig til, at der kunne foretages en objektiv vurdering af de italienske prøver, hvilket udgør en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
- Der har været en mangel på ikke-diskriminerende kriterier for vurderingen af den skriftlige prøve og en mangel på gennemsigtighed som følge af, at der ikke findes et notat om, hvorledes vurderingen skal foretages. Begge disse omstændigheder svækker muligheden for at foretage en judiciel prøvelse og kontrol.

Sag anlagt den 12. november 2003 af Solo Italia S.r.l mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-373/03)

(2004/C 21/80)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. november 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Solo Italia S.r.l, Ossona (Italien), ved avocats Alain Bensoussan, Marie-Emmanuelle Haas og Laurence Tellier-Loniewski, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling, og følgelig annulleres afgørelse truffet den 10. september 2003 af appelkammeret i sag R 0208/2003-2, og det fastslås, at det tilkommer Harmoniseringskontoret at drage konsekvenserne af konklusionen og præmisserne i den dom, der skal afsiges.
- Der træffes afgørelse om sagens omkostninger, derved at sagsøgte tilpligtes at bære sine egne og betale samtlige sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket:

Solo Italia S.r.l.

EF-varemærket, der søges registreret:

Ordmærket »PARMITALIA« for visse varer i klasse 29 (oste).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

Nuova Sala S.r.l.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

EF-figurmærket »PARMITALA« for visse varer i klasse 29 (oste).

Indsigelsesafdelingens afgørelse:

Afslag på registreringsansøgningen.